Illustraties

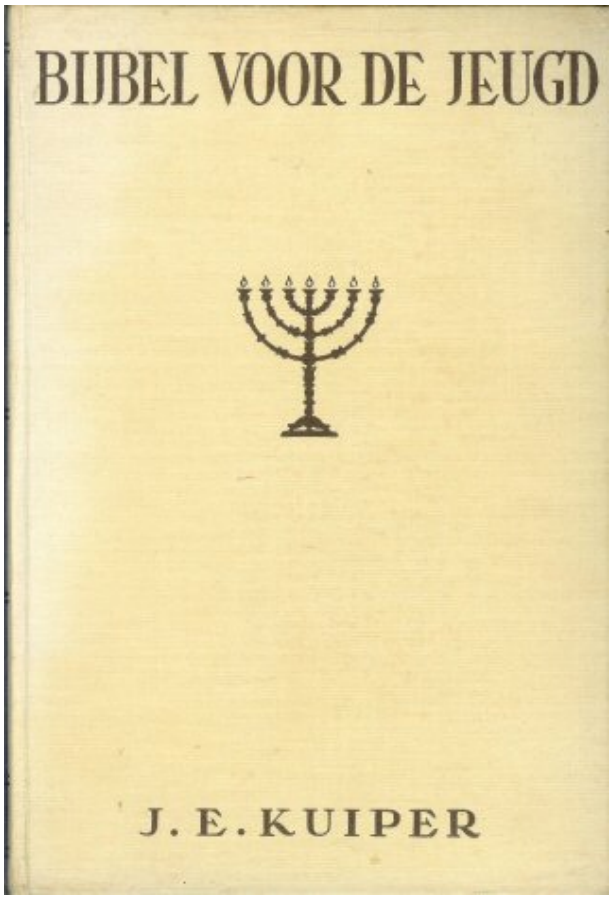

Titel: Bijbel voor de jeugd

Auteur: Joh.E. Kuiper

Illustrator: W.G. van de Hulst jr.

Uitgever: Ploegsma, Amsterdam-C.

Druk: 2

Jaar van uitgave: 1951

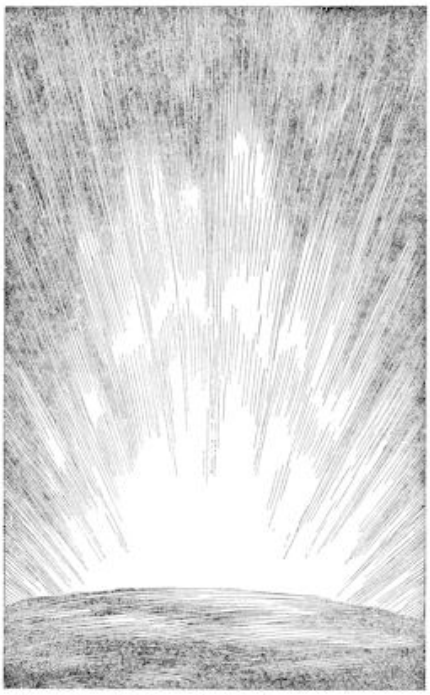

God stelde de jaargetijden in en regelde de stand van zon, maan en sterren. *(blz. 6)*

„Die regenboog is het teken, dat Ik beloofd heb de mensen niet meer uit te roeien." *(blz. 16)*

Het duurde even, voor Abraham daarop antwoord gaf. Toen zei hij: „God zal zelf voor een offer zorgen, mijn jongen." *(blz. 28)*

„God zegene u, mijn zoon," zei hij, „en make u tot een rijk man en een machtig heerser." *(blz. 35)*

Intusschen legde Jozef, Rachel's zoontje, als slaaf de lange weg af naar Egypte. De kooplui reden op kameelen, maar de knechten en de slaven moesten loopen. (blz. 46)

Opeen: zag Mozes wat er aan de hand was. (blz. 74)

Toen boog hij zich voorover, beet zijn tanden opeen en begon te drukken. Een oogenblik later stortte het dak in. (blz. 98)

„Denk jij dat ik een hond ben!" brulde hij, „dat je met een stok op mij afkomt?"

Maar Elia dronk het water uit de beek en voedde zich met brokken vlees en brood, die de raven er brachten. (blz. 158)

Hij was boer en hij hoedde zijn vee. En nooit was het bij hem opgekomen, uit zijn land weg te gaan of ander werk te doen dan het zijne. (blz. 187)

„Ja, dat weet ik," zei Jesaïa streng. (blz. 201)

Safan begon te lezen. En hoe verder hij kwam, hoe bleker en stiller de koning werd. (blz. 220)

Daar hief hij de kruik met beide handen hoog boven zijn hoofd en smeet hem toen met een zware slag op de grond, zodat hij in duizend scherven uiteenspatte.
(blz. 236)

En toen de koning over de rand van de kuil naar beneden keek, zag hij Daniël staan en de leeuwen lagen rustig aan zijn voeten. *(blz. 304)*

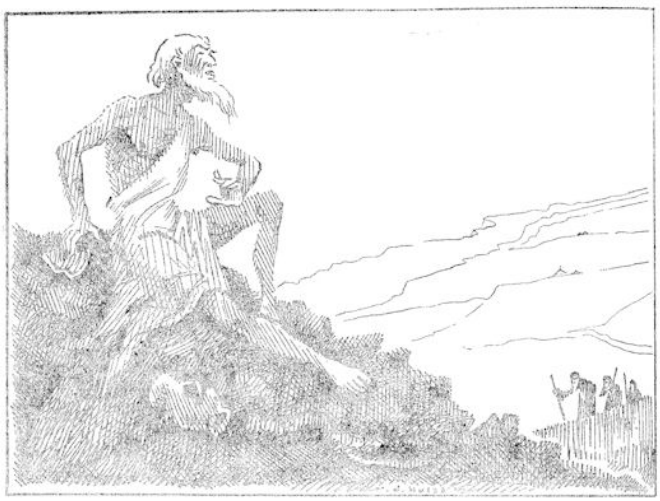

Zijn hele lichaam was met builen bedekt en hij leed ontzettende pijnen. *(blz. 322)*

Toen kwamen er een oude man en een heel oude vrouw bij staan, die met aandacht naar het kind keken. *(blz. 346)*

„Niets is zo indrukwekkend als zijn woorden!" zeiden zij bij hun thuiskomst. „Die man is een profeet." *(blz. 365)*

De vader had den jongsten zoon herkend. En voor de jongen tijd had zijn vader te voet te vallen en hem te smeken, hem als knecht in dienst te nemen, had hij reeds zijn beide armen om hem heen geslagen en hem gekust. *(blz. 408)*

Zij kwamen in een klein vertrek, waar het meisje lag opgebaard. *(blz. 417)*

Hij goot wat wijn tussen de lippen van den lijder, begon zijn wonden te verzorgen en te wassen met olie. *(blz. 424)*

Plotseling gaf een van hen een kreet en wees met uitgestrekte vinger naar iets, dat over het donkere water naar hen toe scheen te komen. Een witte gestalte was het in die kuwn van de oever, waar zij waren afgevaren. (blz. 440)

Hij legde Zijn feestkleed af, bond een linnen doek om, die dienen moest om de voeten der gasten af te drogen, schonk water in het bekken, dat gereed stond en begon het slavenwerk te verrichten, dat geen van de discipelen doen wilde. (blz. 481)

„Meester!" riep zij uit en viel aan zijn voeten neer. (blz. 511)

Toen zetten zij Saulus in een mand en lieten die aan sterke touwen naar beneden zakken, zodat hij aan de buitenzijde van de muur neerkwam. (blz. 540)

Siddernd viel de man voor hem op de knieën *(blz. 572)*